

بهداشت، جمعیت، توسعه

World Health . 47th year, No 3, May-June 1994. By
Hiroshi Nakajima

ترجمه از: گیتی کریم‌خانی‌لویی

عضو هیئت علمی دانشکده پزشکی زنجان

در سال ۱۹۸۴، وقتی که دومین کنفرانس بین‌المللی جمعیت در مکزیک برگزار شد، جمعیت جهان در حدود ۴۸۰۰ میلیون نفر بود. اکنون ده سال بعد، در شرف کنفرانس بین‌المللی جمعیت و توسعه در قاهره در حدود ۵۷۰۰ میلیون نفر می‌باشد. این تازه‌واردین، این ۹۰۰ میلیون طفل و کودک امروزه چه نوع زندگی را می‌توانند انتظار داشته باشند. زمانیکه جوانانی در سال ۲۰۱۵ خواهند بود و چه تغییراتی از جانب خدمات بهداشتی به‌منظور رفع نیازها لازم خواهد بود؟ در ۵ سال گذشته، رشد اقتصاد جهانی باعث شد که کشورهای پیشرفته در مراقبت‌های بهداشتی بهتر و مجهزتر شوند. اما کشورهای کم‌توسعه، از این مزایا مستثنی شده در نتیجه ساخت زیربنایی آنها ناکافی باقی مانده است.

حدود ۸۰٪ افراد زیر ۲۵ سال اکنون در کشورهای در حال توسعه زندگی می‌کنند. چنین برآورده شده است که این رقم تا سال ۲۰۰۰، ۸۶٪ افزایش می‌یابد. در حالیکه جوانان بالغ‌تر میشوند با خطر مراقبت‌های بهداشتی ویژه مواجه می‌شوند. رفتار جنسی نادرست در این میان ممکن است منجر به بارداریهای ناخواسته، سقط‌های خطرناک و بیماریهای مسری جنسی از قبیل عفونت HIV و ایدز شود. برنامه‌ریزیهای بهداشتی باید عامل پیشرفت و حفظ بهداشت بزرگسالان باشد این امر خصوصاً باید سعی در توسعه رفتارها و شیوه‌های بهداشتی داشته باشد.

مطابق محاسبات سازمان بهداشت جهانی، جمعیت جهانی افراد ۶۵ ساله و بیشتر در ماه تقریباً تا ۸۰۰/۰۰۰ نفر افزایش می‌یابد. بنابراین بین سالهای ۱۹۹۰ و ۲۰۱۵، تعداد کلی این جمعیت از ۳۰۰ میلیون تا بیش از ۵۴۰ میلیون نفر رشد خواهد داشت. از آنجا که افراد

مسئله بیشتر با خطر ناتوانیهای مزمن مواجه هستند، لازم است که خدمات بهداشتی برای رفع این تقاضای وسیع تر و سنگین تر تطبیق داده شوند.

خانواده به عنوان واحد اصلی باید در هسته کلیه استراتژیهای بهداشتی، جمعیت و توسعه قرار گیرد.

ثبات خانواده خصوصاً باید توسط سیاستهای بهداشت همگانی مورد حمایت قرار گرفته و توسعه یابد.

طرحهای برنامه ریزی خانوادگی باید روی این مسأله تمرکز داشته باشد که به زنان قدرت بخشد تا خود امور مربوط به بارداری خود را بعهده گیرند. در ضمن باید روی مسئولیت مشترک مرد و زن در بهداشت جنسی و تولید مثل تأکید شود. نیل جهانی به حیطه وسیعی از سلامتی، گزینش برنامه ریزی خانوادگی مفید، احتمالاً به نفع افراد بیشتری با هزینه کمتر خواهد بود. نسبت به انتخاب تکنولوژی منحصر به فردی که در حال حاضر در دسترس است.

اکثریت کشورهای در حال توسعه، پیشرفت شایانی در اجرای سیاستها و برنامه های جمعیتی کرده اند و در بعضی از این کشورها در کند کردن رشد جمعیت بسیار موفق بوده اند. ثابت شده است که تعهد سیاسی یکی از مهمترین فاکتورهای بانفوذ در سودمندی و موفقیت برنامه جمعیت باشد.

در همه این امور، سازمان بهداشت جهانی باید نقش مهمی را ایفا کند. این سازمان باید همراه با دولت ها عمل نموده و آنها را وادار کند تا سیستم های بهداشتی کافی را فراهم کنند و آنان را با نیازهای در حال تغییر افراد و جوامع تطبیق دهد و باید از کشورهای عضو به منظور عمل کردن به مراقبت های بهداشتی اولیه حمایت کند. یکی از کلیدهای نیل ما به این هدف بهداشتی برای زوجین می باشد. به منظور آن که این یقین در آنها ایجاد شود که هر تولدی که صورت می گیرد بخاطر آن است که خود آنها خواسته اند و کلید دیگر کلیه مردم می باشند تا فرد فرد به عنوان اعضاء جامعه در ایجاد توسعه بهداشتی خود با روحیه مسئولیت متقابل، تساوی و عدالت اجتماعی شرکت جویند.